

Personer med nedsatt arbeidsevne og mottakere av arbeidsavklaringspenger. Juni 2016

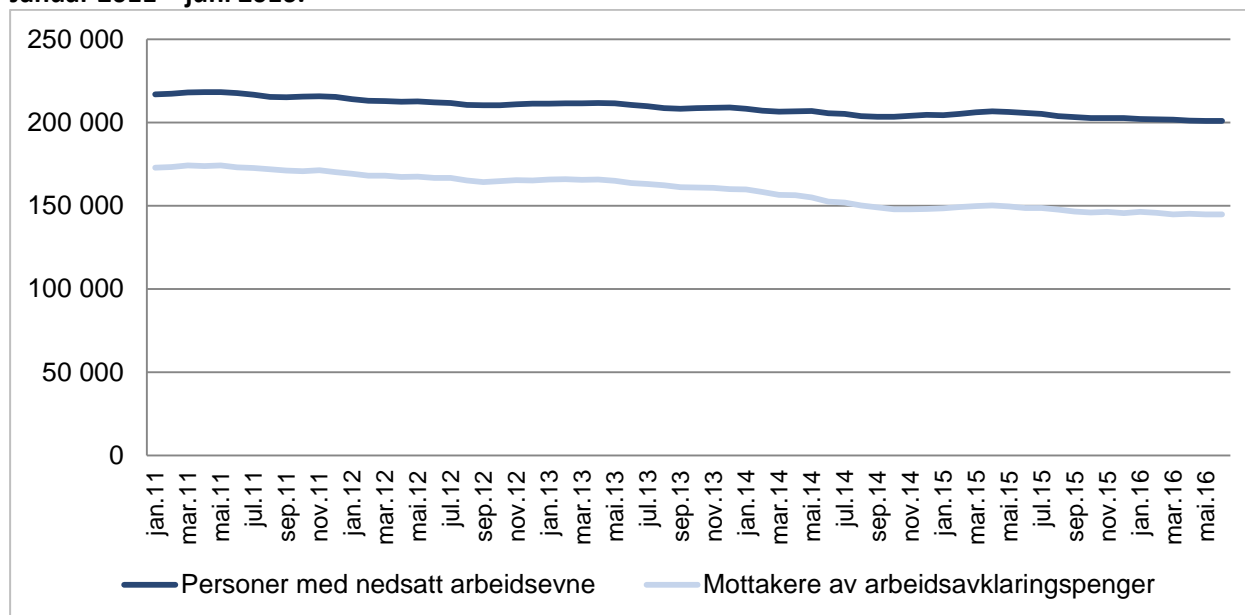
Skrevet av Lars Sutterud, Lars.Sutterud@nav.no – 1. september 2016.

Ved utgangen av juni 2016 var 200 900 personer registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette er en nedgang på 2 prosent sammenlignet med juni 2015. Av befolkningen i alderen 18-66 år tilsvarer antallet 6,1¹ prosent av befolkningen. Blant de med nedsatt arbeidsevne mottok 144 800 personer arbeidsavklaringspenger². Det tilsvarer 4,4 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år. Sammenlignet med året før er dette en nedgang på 1,9 prosent, eller 3 900 personer.

Svak nedgang i antall personer med nedsatt arbeidsevne og mottakere av arbeidsavklaringspenger

Antallet personer registrert med nedsatt arbeidsevne er svakt synkende og var 200 900 ved utgangen av juni (se figur 1). Dette er 4 700 færre enn for ett år siden. 72 % av de med nedsatt arbeidsevne mottok arbeidsavklaringspenger (se faktaboks for definisjoner), det vil si 144 800 personer. Antallet mottakere av arbeidsavklaringspenger ble redusert med 3 900 fra juni 2015.

Figur 1. Antall personer med nedsatt arbeidsevne og antall mottakere av arbeidsavklaringspenger. Januar 2011 – juni 2016.

Kilde: NAV

¹ Pga. at vi har oppdaget en feil i befolkningstallene våre fra og med januar 2015 bruker vi befolkningstall for desember 2014. Dette vil kunne føre til at andelene vi oppgir her er 0,1-0,2 prosentpoeng høyere enn i realiteten.

² I dette notatet bruker vi tall for de som har innvilget rett på arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måneden. Dette tallet kan avvike noe fra tallet på hvor mange som har fått utbetalt arbeidsavklaringspenger i løpet av måneden. Kun personer med nedsatt arbeidsevne som har rett på arbeidsavklaringspenger er med i statistikken. I juni 2016 var det 4 000 personer som mottok arbeidsavklaringspenger, men som ikke var registrert med nedsatt arbeidsevne. Flertallet av disse var arbeidssøkere.

Personer med nedsatt arbeidsevne

Begrepet «personer med nedsatt arbeidsevne» omfatter personer som på grunn av sykdom, skade eller andre hindringer har behov for ekstra oppfølging fra NAV for å få eller beholde arbeid. Bistandsbehovet fastsettes etter en arbeidsevnevurdering og vil omfatte arbeidsrettede tilbud og annen oppfølging som medisinsk behandling, rehabilitering, sosial trening/oppfølging og tilrettelegging.

Mange blir registrert med nedsatt arbeidsevne etter å ha brukt opp retten til sykepenger, eller fordi de fortsatt trenger tid til rehabilitering eller omskolering. Andre har vært lenge arbeidsledig, men på grunn av helsemessige utfordringer vurderes de å ha ekstra behov for oppfølging for å kunne komme i jobb. Personer som mottar sykepenger eller uføretrygd regnes ikke med i statistikken over personer med nedsatt arbeidsevne, med mindre de mottar arbeidsrettet oppfølging rettet mot personer med nedsatt arbeidsevne.

Arbeidsavklaringspenger

Arbeidsavklaringspenger kan innvilges til personer som har fått arbeidsevnen nedsatt med minst femti prosent på grunn av sykdom. Det er et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringssystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er også et vilkår at man enten er under aktiv behandling, deltar i et aktivt tiltak, eller at man selv etter at dette er prøvd fremdeles anses å ha en viss mulighet for å komme i arbeid, og får oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten.

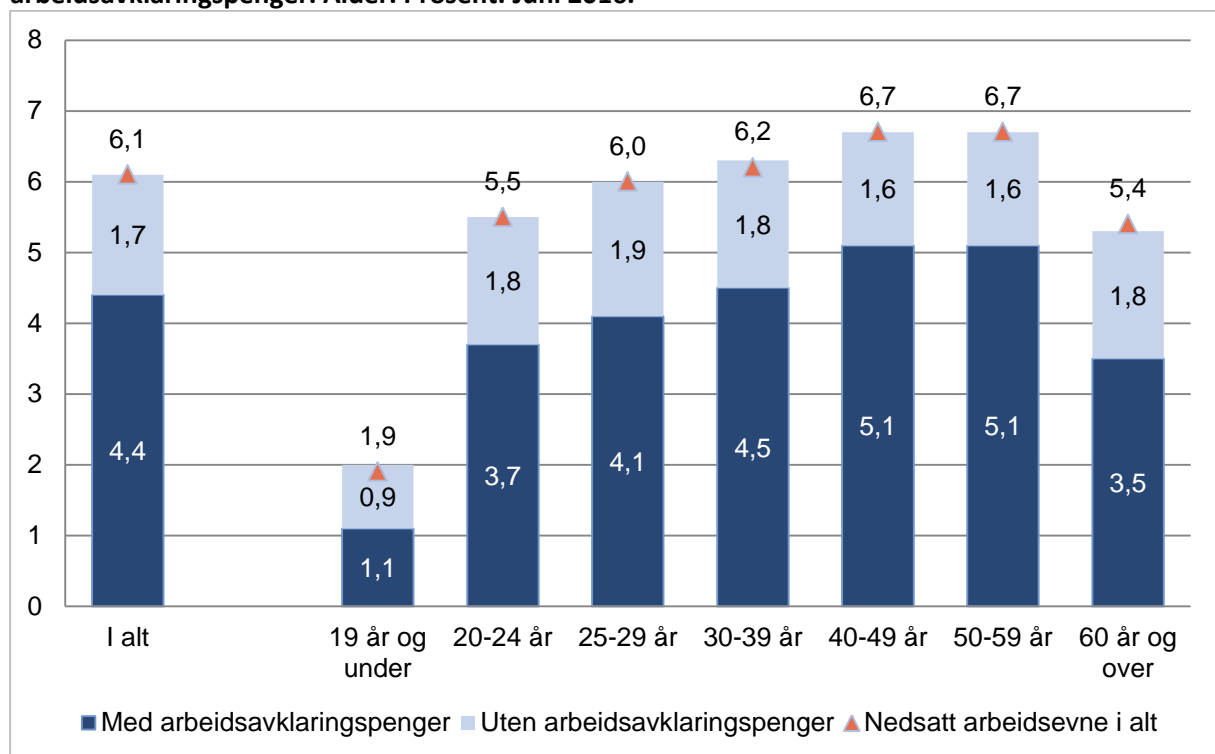
Tidligere (før 1.3.2010) mottok personer som var under medisinsk behandling rehabiliteringspenger, mens de som deltok i et arbeidsrettet tiltak mottok attføringspenger. Tidsbegrenset uførestønad kunne innvilges om man, til tross for medisinsk behandling og forsøk på attføring, ikke kunne komme i arbeid i overskuelig framtid, men at det var håp på lengre sikt. Minsteytelsen for arbeidsavklaringspenger er 2G (grunnbeløpet i folketrygden) som fra 1. mai 2016 utgjør 185 152 kr.

Færre eldre med nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger

42 600 personer under 30 år var ved utgangen av juni 2016 registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette utgjorde 5,1 prosent av befolkningen i alderen 18-29 år (se figur 2). Antall unge med nedsatt arbeidsevne økte med 500 personer sammenlignet med året før (se figur 3). 28 300 av disse mottok arbeidsavklaringspenger.

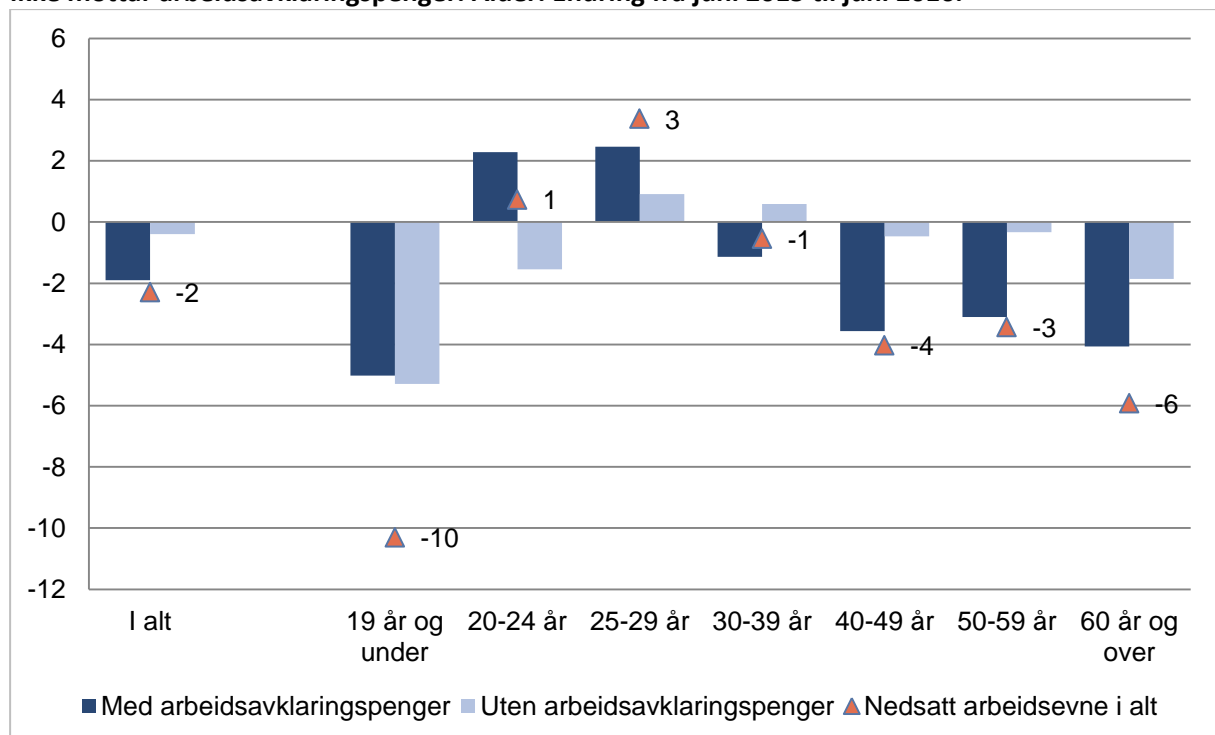
Antall unge med arbeidsavklaringspenger har økt tilsvarende, 800 personer flere sammenlignet med året før. 67 prosent av de unge med nedsatt arbeidsevne mottok arbeidsavklaringspenger. I aldersgruppen 30-59 år var 137 000 personer registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette er en nedgang på 3 prosent sammenlignet med året før. 21 400 personer i alderen 60 til 66 år var ved utgangen av juni 2016 registrert med nedsatt arbeidsevne, en nedgang på 6 prosent sammenlignet med juni 2015. Personer med nedsatt arbeidsevne mellom 30 og 59 år mottar i størst grad arbeidsavklaringspenger.

Figur 2. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om de mottar eller ikke mottar arbeidsavklaringspenger. Alder. Prosent. Juni 2016.

Kilde: NAV

Figur 3. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de mottar eller ikke mottar arbeidsavklaringspenger. Alder. Endring fra juni 2015 til juni 2016.

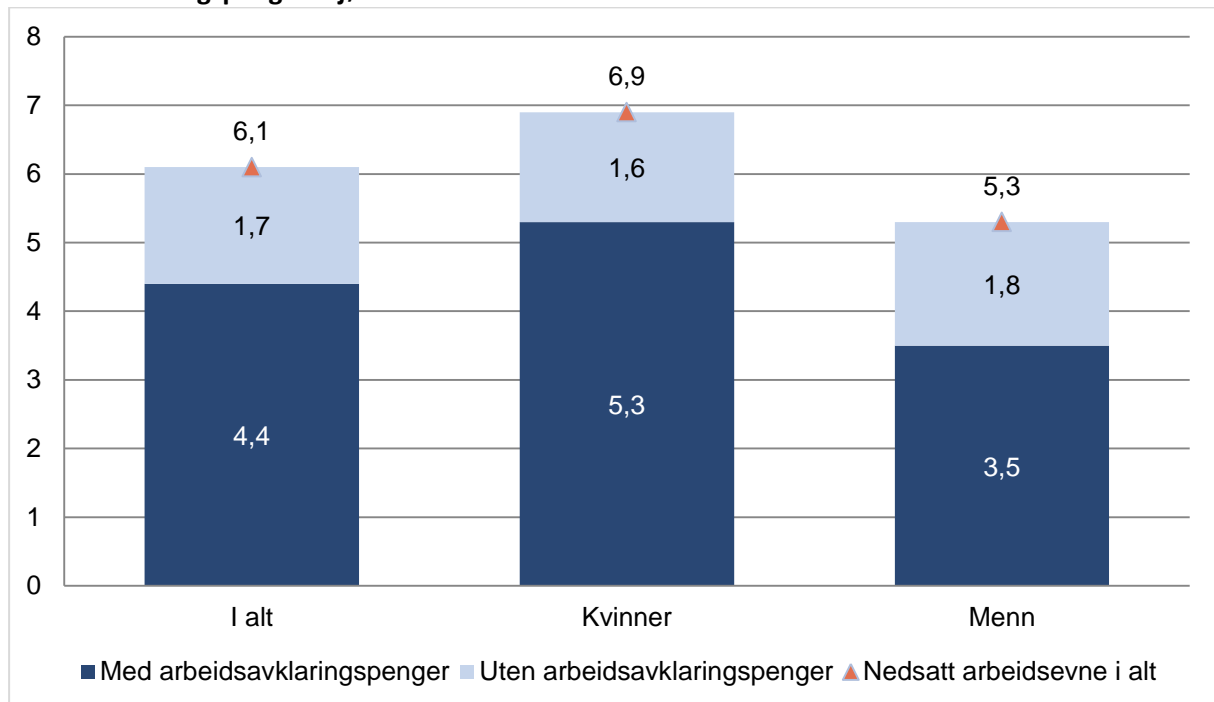

Kilde: NAV

Færre med nedsatt arbeidsevne både blant menn og kvinner

Flertallet som er registrert med nedsatt arbeidsevne er kvinner. Ved utgangen av juni 2016 var 6,9 prosent av kvinnene og 5,3 prosent av mennene i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne (se Figur 4). Vi ser en nedgang blant begge kjønn, med 3 100 kvinner og 1 700 menn. Henholdsvis 77 og 66 prosent av kvinnene og mennene som var registrert med nedsatt arbeidsevne juni 2016 mottok arbeidsavklaringspenger. Blant begge kjønn var det også en nedgang i antallet som mottok arbeidsavklaringspenger sammenlignet med juni 2015.

Figur 4. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om de mottar eller ikke mottar arbeidsavklaringspenger. Kjønn. Prosent. Juni 2016.

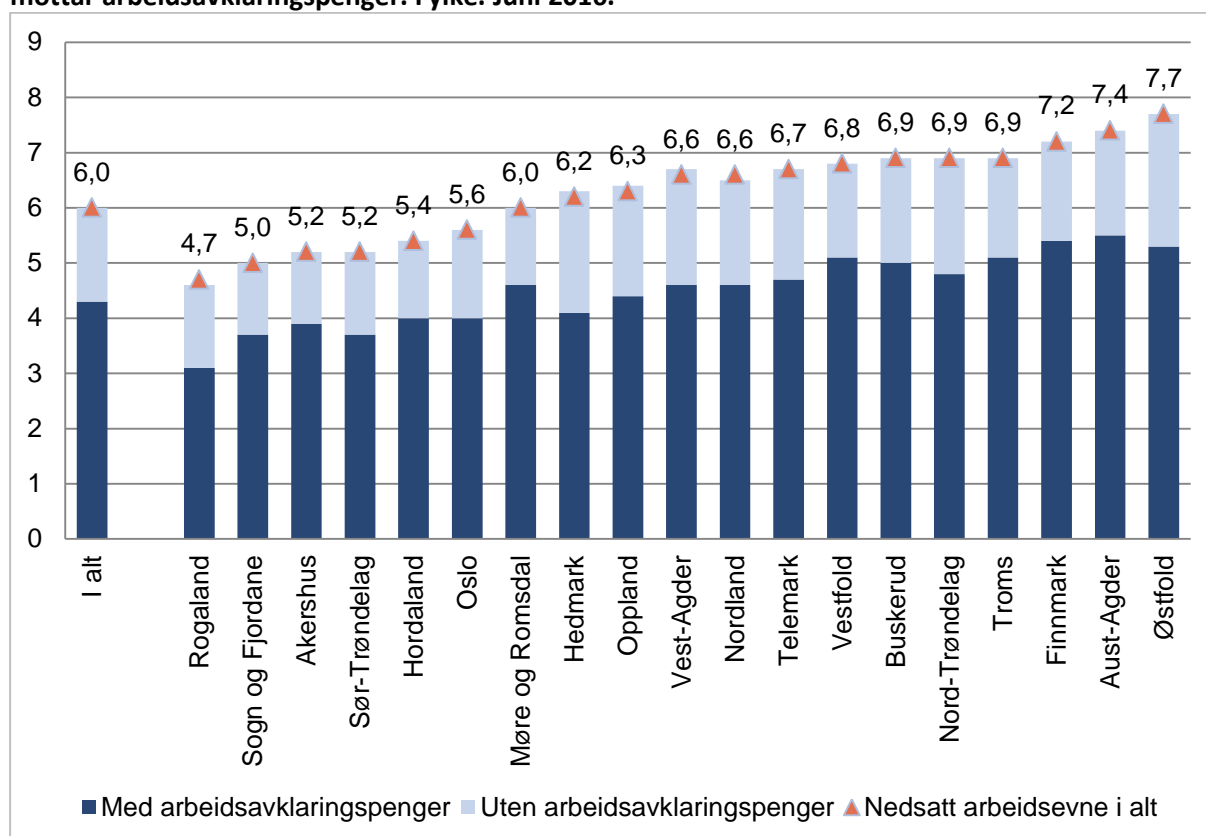

Kilde: NAV

Fylkesvise forskjeller

Det er fylkesvise forskjeller når det gjelder hvor stor andel av befolkningen som er registrert med nedsatt arbeidsevne og som mottar arbeidsavklaringspenger (se Figur 5). Rogaland og Sogn og Fjordane er de to fylkene hvor lavest andel av befolkningen er registrert med nedsatt arbeidsevne. Ved utgangen av juni 2016 var henholdsvis 4,7 og 5,0 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne i disse to fylkene. På den andre enden av skalaen finner vi Aust-Agder og Østfold. Ved utgangen av juni var det henholdsvis 7,4 og 7,7 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år i Østfold og Aust-Agder registrert med nedsatt arbeidsevne.

Figur 5. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt etter om de mottar eller ikke mottar arbeidsavklaringspenger. Fylke. Juni 2016.

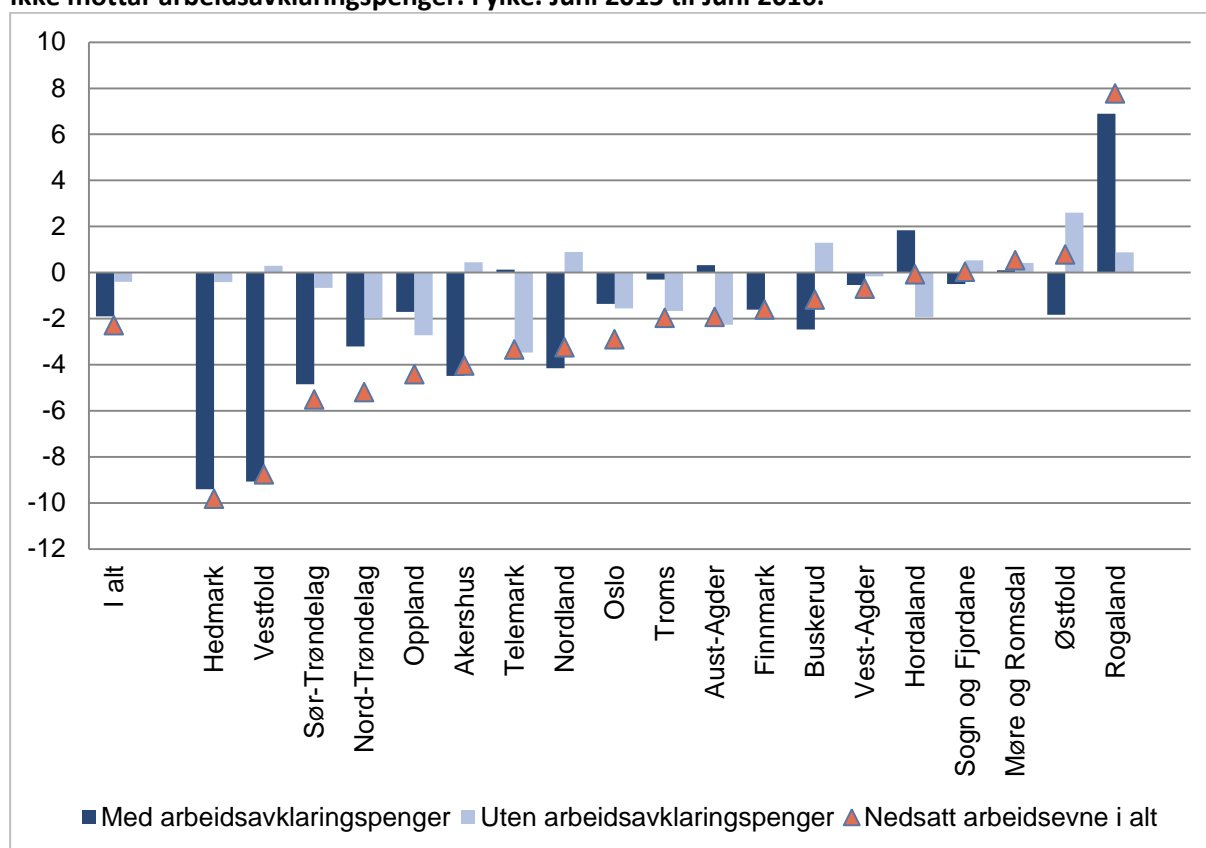

Kilde: NAV

Rogaland er fylket med størst økning i antall personer med nedsatt arbeidsevne sammenlignet med for ett år siden. Dette kan sammenholdes med utviklingen på arbeidsmarkedet i Rogaland, hvor det i løpet av det siste året har vært betydelig økning i arbeidsledigheten. Når arbeidsledigheten øker blir det samtidig vanskeligere for personer med helseutfordringer å få arbeid.

Vi registrerer endringer i antall personer med nedsatt arbeidsevne i flere fylker (se Figur 6). Hedmark skiller seg imidlertid ut fra de andre fylkene med en nedgang på 10 prosent. Som vi har skrevet i tidligere notat la NAV Hedmark våren 2013 om sin sykefraværsoppfølging. Som en følge av dette har de hatt en stor nedgang i sykefraværet og i antallet som bruker opp sykepengerrettighetene sine (Kann m.fl. 2014). Fra 2014 har de også innført tiltak rettet mot en grundigere vurdering av lovens vilkår fra arbeidsavklaringspenger. NAV Hedmark har jobbet mye med å endre sine holdninger til arbeid og sykdom, blant annet ved å dreie fokus mot brukers muligheter fremfor begrensinger. Videre har de arbeidet med lovens vilkår og kvaliteten i vilkårsvurderingene. Tiltakene har samlet sett ført til en stor reduksjon i antallet med nedsatt arbeidsevne/mottakere av arbeidsavklaringspenger i Hedmark (Kann & Lima 2015).

Figur 6. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de mottar eller ikke mottar arbeidsavklaringspenger. Fylke. Juni 2015 til Juni 2016.

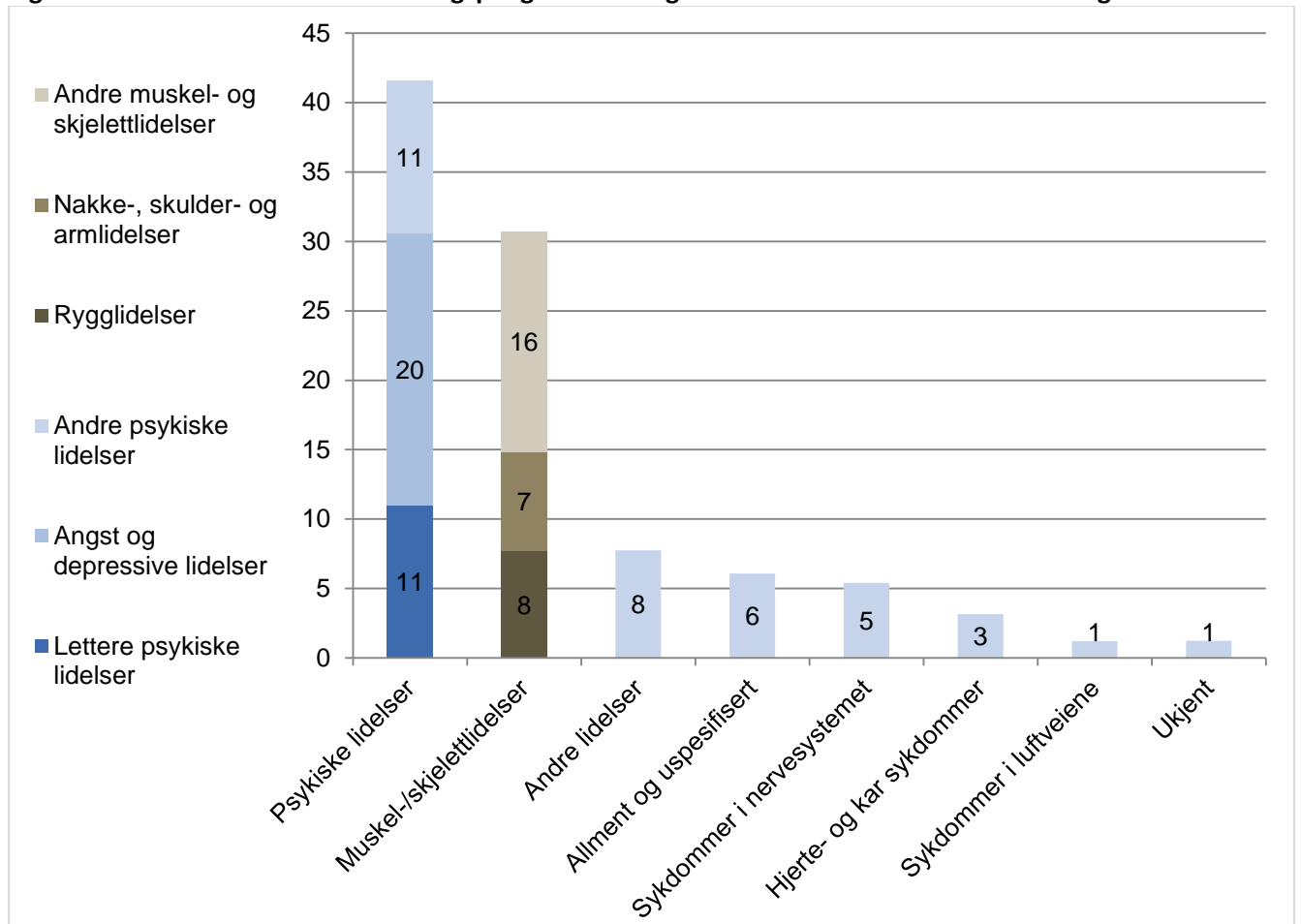
Kilde: NAV

Flest har psykiske lidelser

Den vanligste diagnosen blant mottakerne av arbeidsavklaringspenger³ er psykiske lidelser (se Figur 7). Ved utgangen av juni 2016 hadde 42 prosent en psykisk lidelse. Blant disse hadde omtrent halvparten angst- og depressive lidelser, en fjerdedel lettere psykiske lidelser og den siste fjerdedelen andre psykiske lidelser. Innen diagnosegruppen «Andre psykiske lidelser» er stoffmisbruk, hyperkinetisk forstyrrelse (ADHD), bipolar lidelse og personlighetsforstyrrelse de vanligste diagnosene. I tillegg til psykiske lidelser er det en stor andel av mottakerne av arbeidsavklaringspenger som har muskel- og skjelettlidelser.

³ For å motta arbeidsavklaringspenger er det et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringsystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er imidlertid ikke et krav at det foreligger en diagnose for å bli registret med nedsatt arbeidsevne. En betydelig andel av de med nedsatt arbeidsevne som ikke har arbeidsavklaringspenger har imidlertid også en diagnose, men datakvalitet her er mer usikker. Vi publiserer derfor bare diagnosetall for mottakere av arbeidsavklaringspenger. Tallene i diagnosedelen av notatet baserer seg på alle mottakere av arbeidsavklaringspenger og skiller seg således noe fra tallene som brukes ellers i notatet.

Figur 7. Mottakere av arbeidsavklaringspenger etter diagnose. Juni 2016. Prosentvis fordeling.

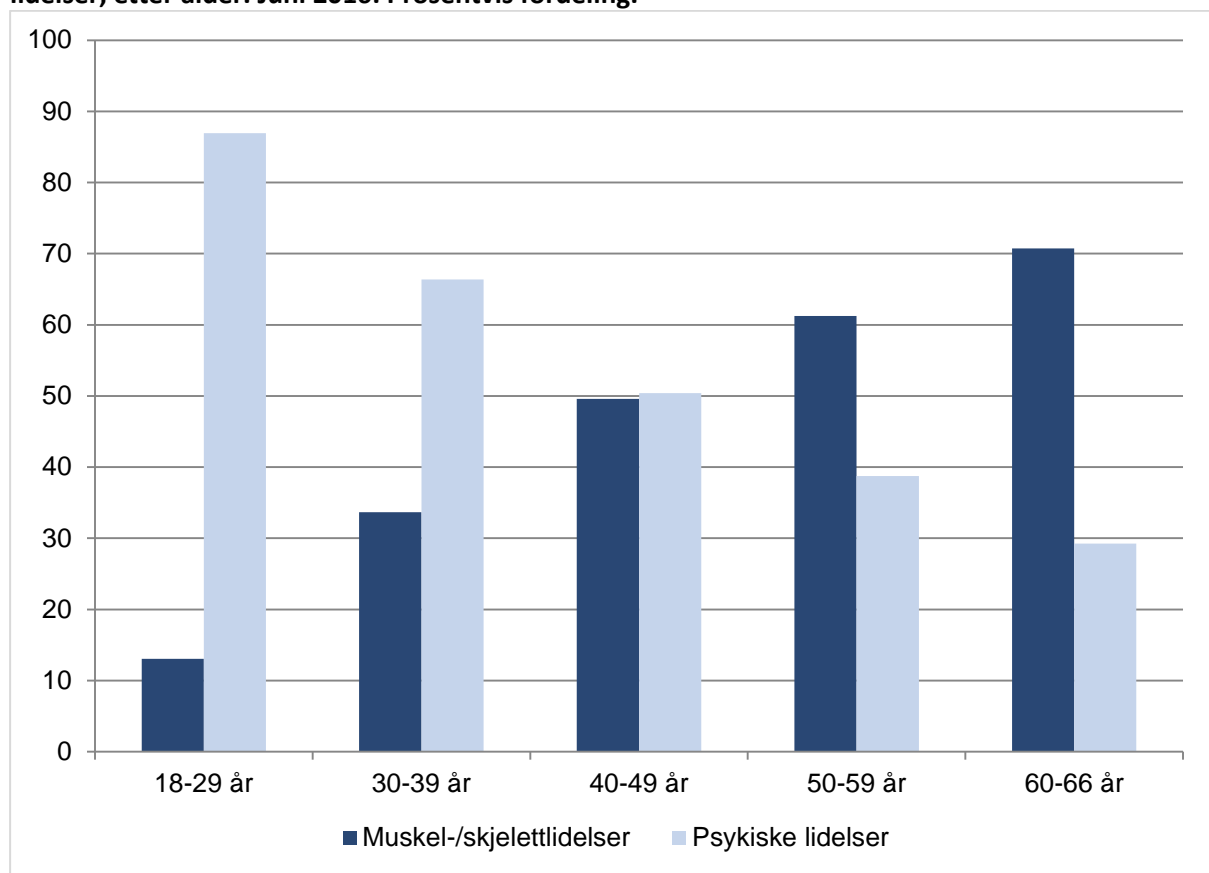

Kilde: NAV

Det er imidlertid store aldersforskjeller når det gjelder hvilke diagnoser mottakerne av arbeidsavklaringspenger har (se Figur 8). Blant de under 30 år hadde hele 69 prosent av mottakerne psykiske lidelser i juni 2016. 10 prosent av de under 30 år hadde muskel- og skjelettlidelser, 6 prosent hadde allment- og uspesifiserte diagnoser mens 5 prosent hadde sykdommer i nervesystemet.

Psykiske lidelser er også den vanligste diagnosen blant mottakerne av arbeidsavklaringspenger i alderen 30-49 år (42 prosent i juni 2016). I samme aldersgruppe hadde 31 prosent muskel- og skjelettlidelser. I den eldste aldersgruppen er derimot muskel- og skjelettlidelser mest utbredt. 43 prosent av mottakerne av arbeidsavklaringspenger i juni som var 50 år eller eldre hadde denne typen lidelser. 22 prosent av disse hadde diagnoser som kategoriseres som andre muskel- og skjelettlidelser. De vanligste diagnosene innenfor denne gruppen er kneleddsartrose og andre artroser samt utbredte muskelsmerter/fibromyalgi. 24 prosent hadde psykiske lidelser, hvor den største undergruppen var angst og depressive lidelser.

Figur 8. Mottakere av arbeidsavklaringspenger med muskel- og skjelettlidelser eller psykiske lidelser, etter alder. Juni 2016. Prosentvis fordeling.

Kilde: NAV

Oppsummert ser vi at flertallet av mottakere av arbeidsavklaringspenger har psykiske lidelser og muskel- og skjelettlidelser (73 prosent sammenlagt). I tillegg ser vi fra figur 8 at det er en klar tendens til at andelen mottakere av arbeidsavklaringspenger med psykiske lidelser er synkende med alderen, mens det er omvendt for andelen med muskel- og skjelettlidelser. For denne gruppen er andelen økende med alder.

Sammenlignet med legemeldt sykefravær etter diagnose ser vi mange fellestrekk. Litt over halvparten av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger mottok sykepenger i forkant. De fleste i denne gruppen har gått ett år med sykepenger; noe som utgjør maksimaltiden for denne ytelsen. På samme måte som blant mottakere av arbeidsavklaringspenger er muskel- og skjelettlidelser og psykiske lidelser den hyppigste årsaken til sykefravær (Nygaard 2015). Det er imidlertid en langt større andel som har psykiske lidelser blant mottakere av arbeidsavklaringspenger sammenlignet med de sykemeldte, mens muskel- og skjelettlidelser er den hyppigste årsaken til sykefravær.

Sammenligner vi diagnosene for mottakere av arbeidsavklaringspenger med diagnosene for uføretrygdede så ser vi at mønsteret er tilnærmet likt – flertallet av de uføretrygdede har psykiske lidelser, mens den nest største gruppen er personer med muskel- og skjelettlidelser (Ellingsen 2015, 1).

Litt under halvparten av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger har ikke tidligere mottatt sykepenger. Disse har ofte ikke vært i arbeid og har dermed heller ikke opptjente sykepengerrettigheter. Mange i denne gruppen står altså lengre unna arbeidsmarkedet enn de som kommer fra sykepenger. Forekomster av psykiske lidelser er langt større i denne gruppen enn blant de som har vært i arbeid.

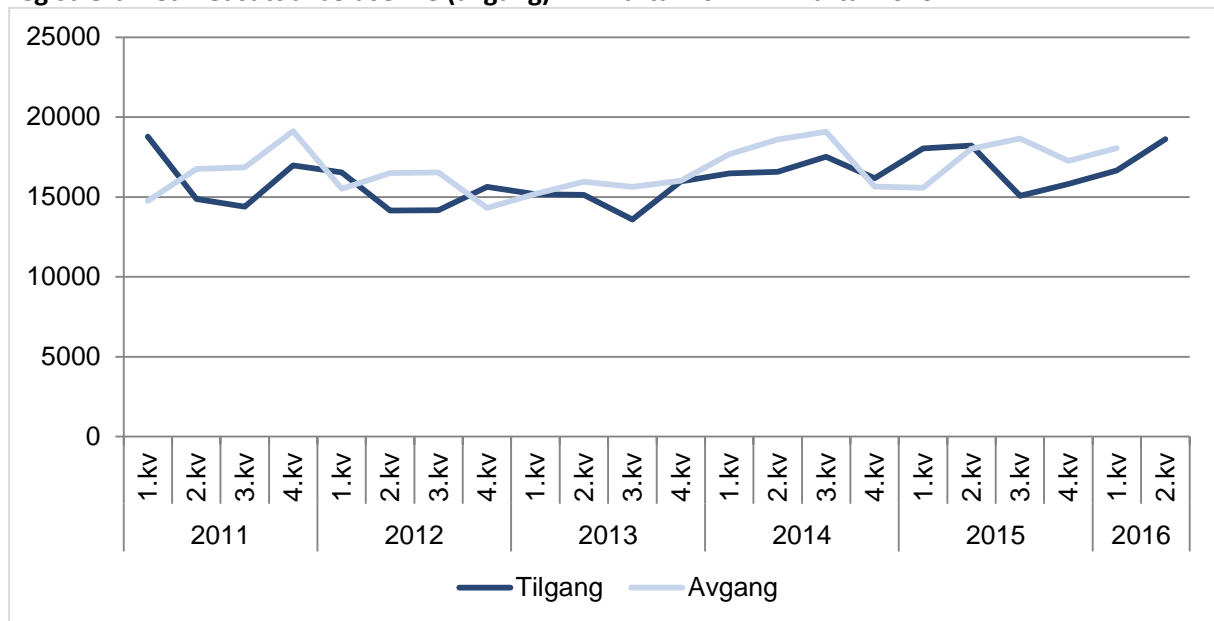
Stabilt antall nye registrert med nedsatt arbeidsevne

I løpet av andre kvartal 2016 ble 18 600 nye personer registrert med nedsatt arbeidsevne hos NAV (figur 9)⁴. Dette er en liten økning sammenlignet med samme periode året før (2,2 prosent). 56 prosent av de nye som ble registrert med nedsatt arbeidsevne i løpet av kvartalet mottok sykepenger to måneder tidligere. 16 prosent var arbeidssøkere. Vi har ikke informasjon om de resterende. En del av disse kan ha mottatt kommunale ytelser som kvalifiseringspenger eller sosialhjelp eller de kan ha vært i utdanning. Antall nye mottakere av arbeidsavklaringspenger i første kvartal 2016 har gått opp med 1 prosent sammenlignet med året før⁵.

⁴ Nye registrert med nedsatt arbeidsevne/mottakere av arbeidsavklaringspenger (tilgang) en gitt måned er i dette notatet definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t , men ikke i måned $t-1$ og $t-2$. Antall som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne/motta arbeidsavklaringspenger (avgang) en gitt måned er definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t men ikke i måned $t+1$ og måned $t+2$. Gitt disse definisjonene må vi vente to måneder før vi kan regne avgangstall fra en gitt måned. Vi har derfor bare med avgangstall til og med 4.kvartal 2015 i dette notatet.

⁵ Se figur A i vedlegg vedrørende tilgang og avgang for arbeidsavklaringspenger.

Figur 9. Antall nye som er registrert med nedsatt arbeidsevne (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne (avgang). 1. kvartal 2011-2. kvartal 2016.

Kilde: NAV

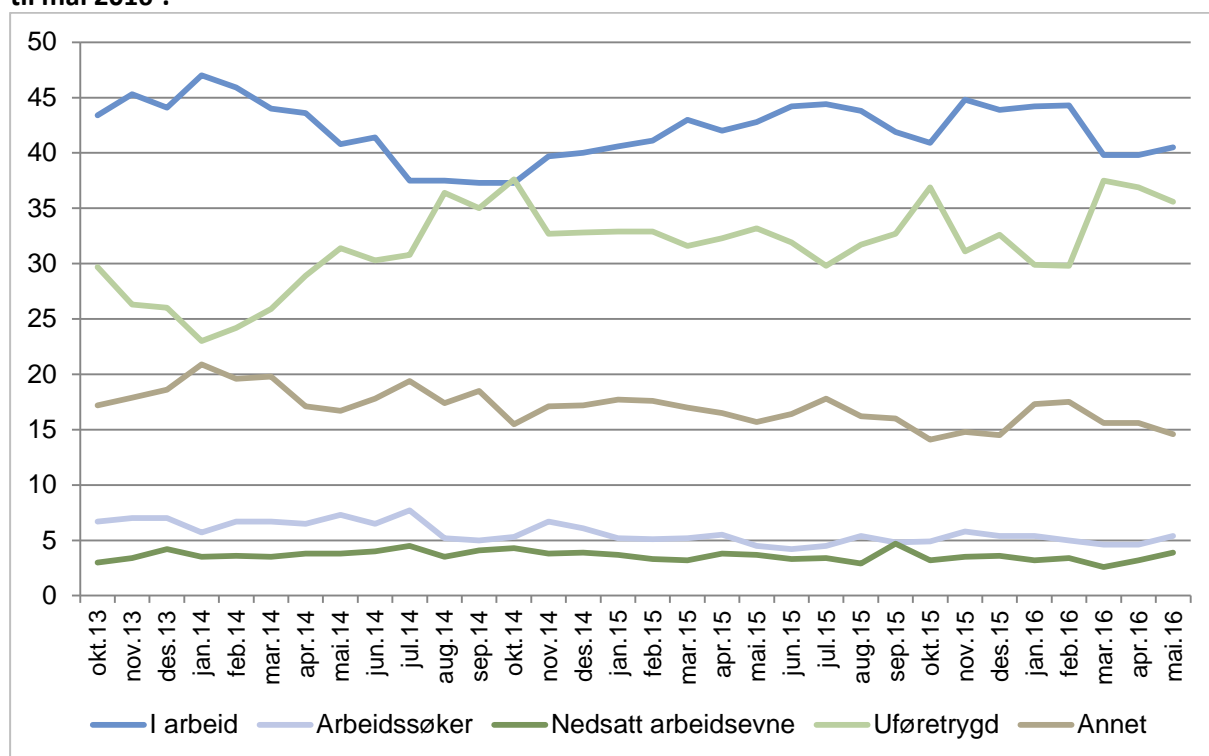
41 prosent gikk til arbeid

Hvor går de som ikke lenger er registrert hos NAV med nedsatt arbeidsevne? I figur 10 vises hvilken status de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne hadde seks måneder senere.⁶ Figuren slutter nå med status i mai 2016. Dette er personene som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne i november 2015.

I hele perioden har andelen i arbeid variert mellom 37 og 47 prosent. Kategorien 'i arbeid' inkluderer både de som kun er i arbeid, og de som kombinerer arbeid med en ytelse fra NAV. Andelen som kommer over i arbeid har beveget seg oppover igjen siden høsten 2014. Første halvår av 2014 sank denne andelen. Årsaken til dette var at mange av de som ble overført fra attføringspenger, rehabiliteringspenger eller tidsbegrenset uførestønad til arbeidsavklaringspenger våren 2010, ble innvilget uføretrygd første halvår 2014. Selv om antallet personer som gikk til arbeid holdt seg stabilt, gikk andelen i arbeid ned på grunn av at antallet som gikk til uføretrygd økte.

⁶ For at vi skal regne en person som ikke lenger registrert med nedsatt arbeidsevne må personen være registrert med nedsatt arbeidsevne i en måned, men ikke i de to påfølgende månedene. Ved å se på hvilken status personen har seks måneder senere, ser vi om personen er tilbake med nedsatt arbeidsevne eller om overgangen er mer varig.

Figur 10. Arbeidsmarkedsstatus seks måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Oktober 2013 til mai 2016⁷.

Kilde: NAV

Av de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne i november 2015 var 41 prosent i arbeid mai 2016, en nedgang på 2 prosentpoeng sammenlignet med ett år tidligere. Antallet som sluttet å være registrert var 3 900, hvorav antallet i jobb var 1 600. Sammenlignet med året før var det en nedgang på 100 både for avgangsbeholdningen og antallet i jobb. 36 prosent var blitt uføretrygdet.

Utenom arbeid og uføretrygd, er det flest som befinner seg i gruppen «Annet» 6 måneder etter at de ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette inkluderer blant annet personer som er studenter, selvstendig næringsdrivende eller alderspensjonister.

Færre mottar arbeidsavklaringspenger

Den største gruppen av de som er registrert med nedsatt arbeidsevne har arbeidsavklaringspenger. Andelen med nedsatt arbeidsevne som mottar arbeidsavklaringspenger har imidlertid gått ned det siste året. Samtidig ser vi at det er flere som befinner seg i kategorien Annet som utgjør 16 prosent

⁷ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Status oktober 2013 er altså for de som hadde avgang fra nedsatt arbeidsevne i april 2013, status november 2013 er for de med avgang mai 2013, også videre.

av alle personer med nedsatt arbeidsevne. Her finner vi personer som enten mottar kommunale ytelser eller som ikke mottar noe stønad fra NAV. Den siste gruppen blir trolig forsørget av familie eller andre. I kategorien Uføretrygd deltar flertallet i gruppen i tilrettelagt arbeid.

Tabell 1. Personer med nedsatt arbeidsevne fordelt på ytelse (justert for dobbeltellinger). Antall og andel. Juni 2016.

	Nedsatt arbeidsevne	Arbeidsavklaringspenger	Uføretrygd	Dagpenger	Tiltakspenger	Annet
Antall	200 929	144 753	19 846	1 228	3 465	31 637
Andel prosent	100	72	10	1	2	16
Endring fra i fjor. Antall	-4 719	-3 902	-1 390	-86	-108	767

Kilde: NAV

Deltakelse i arbeidsrettede tiltak

Ved utgangen av juni deltok 56 300 av de med nedsatt arbeidsevne på et arbeidsrettet tiltak, noe som utgjorde en andel på 28 prosent (se tabell 2). Mange av de som ikke deltar i et arbeidsrettet tiltak er under annen oppfølging, som medisinsk behandling, rehabilitering eller sosial trening. Blant de som er under 60 år er tiltakene arbeidspraksis, opplæring og oppfølging mest brukt. Personer i 60-årene deltar mest i tiltakene tilrettelagt arbeid og lønnstilskudd.

Tabell 2. Personer med nedsatt arbeidsevne som deltar i et arbeidsrettet tiltak. Alder og type tiltak. Juni 2016.

	I alt	Under 30 år	30-59 år	60 år og over
I alt	58 633	17 332	38 578	2 723
Avklaringstiltak	2 432	472	1 774	186
Oppfølging	10 684	2 757	7 558	369
Opplæring	13 274	4 608	8 567	99
Lønnstilskudd	5 135	972	3 619	544
Arbeidspraksis	15 928	6 050	9 545	333
Tilrettelagt arbeid	10 552	2 405	6 998	1 149
Andre tiltak	628	68	517	43

Kilde: NAV

19 prosent går over fireårsgrensen på arbeidsavklaringspenger

Av alle personer som i juni 2016 hadde rett på arbeidsavklaringspenger har 19 prosent mottatt ytelsen lengre enn varighetsbegrensningen på fire år (se tabell 3). For gruppen som har hatt rett på arbeidsavklaringspenger lengst, det vil si over fem år, kommer 56 prosent fra tidligere midlertidige ytelser⁸.

Kvinner utgjør 63 prosent av personer med rett på arbeidsavklaringspenger i juni 2016 som har mer enn fire års varighet. Ser vi på andelene innad i aldersgruppene har 21 prosent av personer i alderen 30-59 en varighet over fire år. For de under 30 år er den tilsvarende andelen 15 prosent mens blant personer over 60 år har 11 prosent mer enn fire års varighet.

Tabell 3. Personer med rett på arbeidsavklaringspenger fordelt på hvor lenge de har hatt rett på ytelsen. Antall og andel. Juni 2016.⁹

Varighet	Antall	Andel
I alt	144 753	100
1 år (1-12 mnd)	46 210	32
2 år (13-24 mnd)	34 342	24
3 år (25-36 mnd)	22 976	16
4 år (37-48 mnd)	13 978	10
5 år (49-60 mnd)	9 855	7
Over 5 år (61 mnd -)	17 392	12

Kilde: NAV

⁸ Tidsbegrenset uførestønad, attføringspenger eller rehabiliteringspenger.

⁹ Denne måten å beregne varighet på skiller seg fra hvordan forfatterne har gjort det i Sørbo m.fl (2015). Hovedforskjellen mellom tallene presentert her og i artikkelen ligger i hvilket utvalg varigheten er beregnet for. Sørbo m.fl (2015) ser på varighet på arbeidsavklaringspenger for personer som *hadde muligheten* til å gå over fire år på arbeidsavklaringspenger. Ikke alle personer i utvalget med mottakere per juni 2016 vil ha denne muligheten fordi de kan ha kommet inn i ytelsen på et senere tidspunkt enn juni 2012 – slik at det ikke er mulig å oppnå fire år.

Referanser

Ellingsen, Jostein (2015), «Utviklingen i uførediagnoser per 31.desember 2013», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet: <https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/AAP+nedsatt+arbeidsevne+og+uforetrygd+-+statistikk/Uforetrygd/Diagnoser+uf%C3%B8retrygd>

Kann, Inger Cathrine og Ivar Andreas Åsland Lima (2015), «Tiltak i NAV Hedmark ga færre nye mottakere av arbeidsavklaringspenger», Arbeid og velferd 2/2015, s. 77-94.

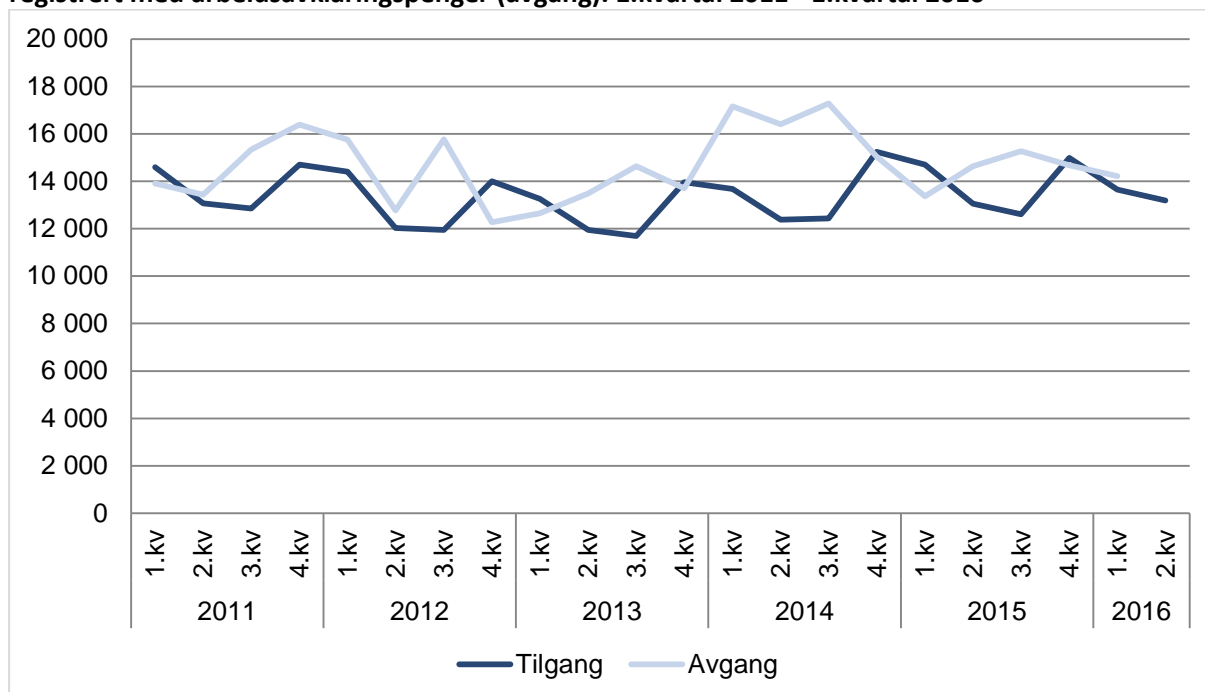
Kann, Inger Cathrine, Ivar Andreas Åsland Lima og Per Kristoffersen (2014), «Håndhevingen av aktivitetskravet i Hedmark har redusert sykefraværet», Arbeid og velferd 3/2014, s.14-33.

Nygaard, Hanne (2015) «Utviklingen i sykefraværet, 4.kvartal 2014», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet: <https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/Sykefravar+-+statistikk/Sykefravar/Sykefravar+Statistikknotater>

Sørbo, Johannes og Helene Ytteborg (2015) «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», Arbeid og velferd 3/2015, s. 123-133.

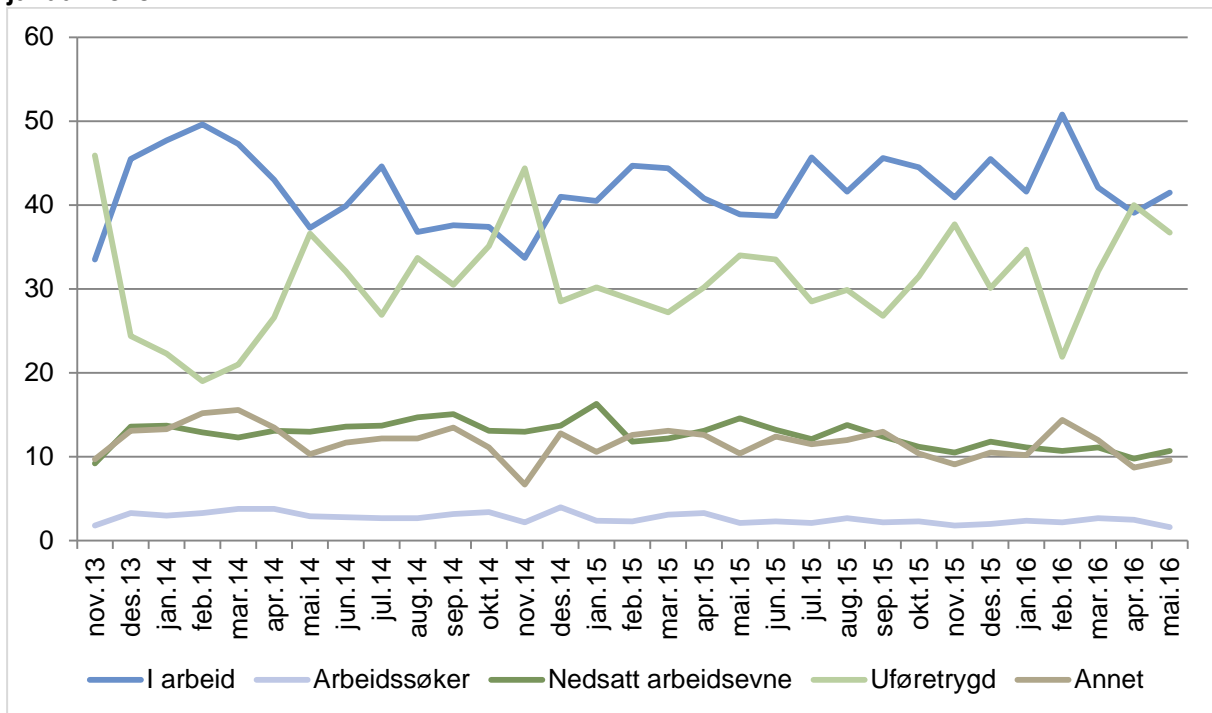
Vedlegg

A. Antall nye som er registrert med arbeidsavklaringspenger (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med arbeidsavklaringspenger (avgang). 1.kvartal 2011 - 1.kvartal 2016

Kilde: NAV

B. Arbeidsmarkedsstatus 6 måneder etter avgang fra arbeidsavklaringspenger. November 2013 – januar 2016¹⁰.

Kilde: NAV

¹⁰ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter de sluttet å motta arbeidsavklaringspenger. Status november 2013 er altså for de som hadde avgang fra arbeidsavklaringspenger i mai 2013, status desember 2013 er for de med avgang juni 2013, også videre.